

10 Δεκεμβρίου 2012

Ανοίγοντας τα μάτια μπρος σ' ένα εικόνισμα

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

(Virgil Gheorghiu)

Το πρώτο πρόσωπο που αντίκρισαν τα μάτια μου, σαν τα πρωτόνοιξα στη ζωή, ήταν ο πατέρας μου.

Πάντοτε φανταζόμουν το ανθρώπινο μνημονικό σαν μια ταινία φωτογραφική, που αποτυπώνει όλες τις εικόνες της ζωής, από την κούνια ίσαμε τον τάφο. Το μάτι μοιάζει με μια φωτογραφική μηχανή, που καταγράφει αυτόματα όλα όσα αγκαλιάζει ο φακός της. Η μνήμη δεν κρατάει παρά τις εικόνες και τις σκηνές που παρουσιάζουν ενδιαφέρον. Την υπόλοιπη ταινία την πετάει, σαν άχρηστη, στις λησμονιάς το απόμερο. Όπως πετάμε τα σκουπίδια. ([περισσότερα...](#))